

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7920** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл. 118 КСО.

Образувано е по жалба от Р. Д. Д., чрез адв. Т. Т. - САК, срещу Решение № 2153-21-152/12.07.2024 г. на Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-693/21.06.2024г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/3/08.02.2024 г. на длъжностно лице по „ПО“ към Дирекция „Пенсии“ в ТП С.-град на НОИ.

В жалбата се твърди, че размерът на отпускната пенсия е определен незаконосъобразно. Жалбоподателят сочи, че при превръщането на осигурителния му стаж от I-ва категория в III-та е допусната грешка при изчисляване на годините, което довело до грешно определен общ трудов стаж. Моли съда, да отмени атакувания административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

От фактическа страна:

Със Заявление вх. № 2113-21-7310/02.10.2023 г. /л.9-10/, Р. Д. Д. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.3 от КСО, като към заявлението е приложила изискуемите удостоверителни документи, съгласно чл.2 от НПОС. От представените документи към заявлението длъжностното лице по ПО е зачело осигурителен стаж до 02.10.2023 г., както следва: 03 години 07 месец и 27 дни от първа категория труд; 02 години и 23 дни от втора категория и 19 години 10 месеца и 28 дни от трета категория труд. При спазване правилата на чл. 104 от КСО за превръщане на осигурителния стаж, общият осигурителен стаж, превърнат от трета категория труд е определен на 28 години 07 месеца и 02 дни. Към датата на подаване на заявлението – 02.10.2023 г. е прието, че Р. Д. е навършил 69 години, 04 месеца и 04 дни.

С разпореждане № [ЕГН]/08.02.2024 г. /л.41/, на Р. Д. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 3 от КСО, считано от 02.10.2023 г., при навършена възраст 69 години и 04 месеца и зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 28 години, 07 месеца и 02 дни, на база на представени от жалбоподателя удостоверения, военна и трудова книжка.

В законоустановения срок, жалбоподателят е обжалвала цитираното разпореждане с жалба вх. № 1012-21-693/21.06.2024 г. /л.40/ Претенциите са, че при изчисляване на осигурителния стаж от първа категория превърнат в трета категория е допусната грешка при пресмятането, довела до грешно определяне на общия осигурителен стаж след превръщането.

По образуваното по реда на чл.117 от КСО производство Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град се произнася с Решение № 2153-21-152/12.07.2024, с което на основание чл.117, ал.3 от КСО оставя без уважение жалба вх. № 1012-21-693/21.06.2024 г. на Р. Д. срещу Разпореждане № [ЕГН]/08.02.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна. В решението органът след извършена повторна проверка е приел, че в обжалваното пред него Разпореждане осигурителният стаж е правилно определен по категории труд и превърнат към трета категория труд, при стриктно спазване на материалния закон.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че съответствието на представените документи с отразеното в Опис за осигурителен стаж, положен в България и начинът на превръщането на зачетения осигурителен стаж от I-ва, II-ра и III-та категории труд към III-та категория, се установява, че не са допуснати грешки при извършените преизчисления и същите са извършени съгласно изискванията на чл. 104, ал. 2 от КСО, като в табличен /л. 6 от експертизата/, подробно е описал превръщането на трудовия стаж.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал.1, т.2, б. „а“ от КСО, разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях могат да се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Жалбите съгласно чл.117, ал.2, т.1 от КСО се подават в писмена форма в едномесечен срок от получаването на разпореждането по ал.1, т.2, б. „а“ от КСО.

Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган. Същото е издадено от Е. Л. - Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град, който се явява компетентен орган /представена е Заповед №1015-21-22/19.01.2024 г. /л.44/, с която съата е упълномощена от Директора на ТП на НОИ С.-град да изпълнява правомощията му на административен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО/.

Разпореждане № № [ЕГН]/08.02.2024 г. също е издадено от компетентен орган съгласно чл.98 ал.1 т.2 от КСО – длъжностно лице „ПО“ в Дирекция „Пенсии“ в НОИ и предвид представената и приета по делото заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на „Обща администрация“ в ТП на НОИ-С. град /л.38/, оправомощена със Заповед №1016-40-772/18.07.2017 г. на подуправител на НОИ /л.58/, лицето А. В., в качеството ѝ на началник сектор „Отпускане на пенсии - трети“, има компетентността да подписва за ръководител разпореждания за отпускане, изменение, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на пенсии.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Относно съответствието на оспореното Решение и потвърденото с него разпореждане с материалния закон и с неговата цел:

По делото не е спорно, че административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя с подаването на заявление за отпускане на пенсия, в резултат на което на същият е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 02.10.2023 г. пожизнено по чл. 68 ал. 3 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 3 от КСО, В случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

Безспорен е фактът, че жалбоподателят е навършил изискуемата възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО за придобиване право на лична пенсия за ОСВ, като е отговорил и на изискването посочено в същата разпоредба по отношение на минимално изискуем стаж. Не е спорно също, че на 02.10.2023 г. е придобил право на лична пенсия за ОСВ по чл. 68, ал. 3 от КСО, като към тази дата има осигурителен стаж 25 години, 07 месеца без превръщане от I-ва, II-ра и III-та категория.

В разпоредбата на чл. 104 от КСО е уредено превръщането на наличен осигурителен стаж от различните категории, като в ал. 2 на с. ч. изрично е посочено, че при

пенсиониране за осигурителен стаж и възраст осигурителният стаж се превръща, като три години осигурителен стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория.

По делото са налице доказателства за осигурителния стаж на лицето Р. Димен, а именно:

- Първа категория - 03 години 07 месец и 27 дни труд;
- Втора категория - 02 години и 23 дни от втора категория труд;
- Трета категория - 19 години 10 месеца и 28 дни труд или общо 25 г. и 07 м. без превръщане.

След превръщането органът е изчислил съобразно разпоредбата на чл. 104, ал. 2 от КСО общия осигурителен стаж превърнат към III-та категория в размер на 28 г, 07м. и 02д. След извършена повторна проверка във връзка с подадена жалба вх. № № 1012-21-693/21.06.2024 г., в обжалвания административен акт, а именно Решение № 2153-21-152/12.07.2024 г., органът е изложил мотиви относно правилността на направените изчисления и във връзка с тях определения размер на пожизнената пенсия, като е направил подробна разбивка на изчисляването, както по години, така и по категории.

Видно от изготвената и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза и от заключението на същата, неоспорено от страните, при направеното превръщане не са допуснати грешки при извършените преизчисления и същите са извършени съгласно изискванията на чл. 104, ал. 2 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 КСО, размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент, а именно 1,35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Видно от приложеното по преписката Разпореждане № [ЕГН]/08.02.2024 г., размерът на пенсията е изчислен въз основа на осигурителния стаж без превръщане – 25г. и 07м.

В тежест на жалбоподателя е да докаже наличието на осигурителния му стаж. Тъй като по делото не са налице доказателства относно наличие на по-голям трудов стаж от първа категория, част от който не е бил признат от органа при превръщането, а е изчислен като такъв от втора и трета категория, твърденията му в тази насока остават голословни и недоказани. Така представените доказателства не обосновават определяне на по-голям размер на отпуснатата с Разпореждане № [ЕГН]/08.02.2024 г. пожизнена пенсия, а настоящия съдебен състав приема, че размерът ѝ е законосъобразно определен.

Предвид съобразяването и правилното тълкуване на посочените норми, Административен съд – София град приема, че пенсионното производство е протекло при спазване на материалноправните норми и в съответствие с целта на закона, като от административния орган правилно е прието, че към 02.10.2023 г. /датата на придобиване правото на пенсия/, Д. има общ осигурителен стаж превърнат към III-та категория труд – 28г., 07м., 02д. Императивна е горепосочената разпоредба, съгласно която осигурителният стаж се превръща, като три години осигурителен стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория.

Съдът намира, че в конкретния случай липсва правно основание за определяне на по-висока от отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на

жалбоподателя, поради което оспореното решение на Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/3/08.02.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване се явява правилно и законосъобразно, съобразено с материалния закон и неговата цел. С оглед всичко изложено съдът приема, че Решение № 2153-21-152/12.07.2024 г., издадено от Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град е законосъобразно. - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел, а жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 66-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. Д. с [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-152/12.07.2024 г. на Директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ в ТП на Н. – С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-693/21.06.2024г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/3/08.02.2024 г. на длъжностно лице по „ПО“ към Дирекция „Пенсии“ в ТП С.-град на НОИ.

ОСЪЖДА Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. - град сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: